Категорія справи № **796/32/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **18.10.2018.** Оприлюднено: **19.10.2018.**
Номер судового провадження: **61-27101ав18**

Верховний Суд

Постанова

Іменем України

04 жовтня 2018 року

м. Київ

справа № 796/32/2018

провадження № 61-27101ав18

Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду:

УсикаГ. І. (суддя-доповідач), Кузнєцова В. О., Олійник А. С.,

секретаря судового засідання - Лісовської А. О.,

за участю:

представників Публічного акціонерного товариства «Укртранснафта» - Криницької Н. В., Чабана Д. Ф., Козака Н. В.,

представника Закритого акціонерного товариства «Білоруська нафтова компанія», Республіка Білорусь - Дациа С. Я.,

розглянув у відкритому судовому засіданні справу за заявою Закритого акціонерного товариства «Білоруська нафтова компанія», Республіка Білорусь про визнання і надання дозволу на виконання рішення Міжнародного арбітражного суду при Білоруській торгово-промисловій палаті від 01 вересня 2017 року у справі № 1546/08-16 за позовом Публічного акціонерного товариства «Укртранснафта», Україна до Закритого акціонерного товариства «Білоруська нафтова компанія», Республіка Білорусь про стягнення заборгованості, зустрічним позовом Закритого акціонерного товариства «Білоруська нафтова компанія», Республіка Білорусь до Публічного акціонерного товариства «Укртранснафта», Україна про стягнення заборгованості за апеляційною скаргою Публічного акціонерного товариства «Укртранснафта», Україна на ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 12 квітня 2018 року у складі судді Кулікової С. В.,

ВСТАНОВИВ:

У лютому 2018 року Закрите акціонерне товариство «Білоруська нафтова компанія» (далі - ЗАТ «Білоруська нафтова компанія») звернулося до апеляційного суду міста Києва, як до суду першої інстанції, із заявою про визнання та надання дозволу на виконання рішення Міжнародного арбітражного суду при Білоруській торгово-промисловій палаті від 01 вересня 2017 року (далі - МАС при Білоруській ТПП) у справі № 1546/08-16 за первісним позовом Публічного акціонерного товариства «Укртранснафта», Україна (далі - ПАТ «Укртранснафта») до ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» про стягнення заборгованості у розмірі 56 297 618, 50 дол. США, зустрічним позовом ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» до ПАТ «Укртранснафта» про стягнення заборгованості у розмірі 31 722 665, 02 дол. США.

На обгрунтування своїх вимог ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» зазначало, що між сторонами виник спір щодо виконання зобов'язань за договором від

25 жовтня 2010 року № 01-14/505/10-10К про надання послуг з транспортування нафти (далі - Договір), за яким ПАТ «Укртранснафта» («Виконавець») зобов'язувалося надавати ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» («Замовник») послуги з транспортування нафти системою магістральних нафтопроводів Виконавця територією України.

У січні 2016 року Виконавець, у зв'язку з неналежним виконанням Замовником умов Договору та додаткових угод до нього, звернувся до МАС при Білоруській ТПП з вимогою про стягнення із Замовника заборгованості у розмірі

56 207 618, 50 дол. США.

До початку розгляду справи, у червні 2016 року ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» звернулося до МАС при Білоруській ТПП із зустрічним позовом про стягнення з ПАТ «Укртранснафта» компенсації за зміну якості нафти та суму безпідставного збагачення у розмірі 31 722 655, 03 дол. США.

Рішенням МАС при Білоруській ТПП, яке є остаточним та обов'язковим для сторін з 01 вересня 2017 року, стягнуто із ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» на користь ПАТ «Укртранснафта» основний борг у розмірі 23 907 618, 50 дол. США та на повернення арбітражного збору 113 171, 15 дол. США, а всього

24 020 789, 65 дол. США.

Відмовлено ПАТ «Укртранснафта» у позові про стягнення з ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» заборгованості у розмірі 32 300 000 дол. США.

За зустрічним позовом стягнуто з ПАТ «Укртранснафта» на користь

ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» 31 657 665, 02 дол. США компенсації за зміну якості нафти і 65 118, 50 дол. США безпідставного збагачення, (всього 31 722 783, 52 дол. США) та на повернення арбітражного збору 154 656, 05 дол. США, а всього 31 877 439, 57 дол. США.

Проведено залік задоволених судом вимог за первісним та зустрічним позовом, відповідно до якого стягнуто з ПАТ «Укртранснафта» на користь ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» 7 856 649, 92 дол. США.

Посилаючись на те, що ПАТ «Укртранснафта»не виконало рішення МАС при Білоруській ТПП у строк, наданий для його добровільного виконання, заявник просив надати дозвіл на виконання на території України рішення МАС при Білоруській ТПП від 01 вересня 2017 року у справі № 1546/08-16 про стягнення з ПАТ «Укртранснафта» на користь ЗАТ «Білоруська нафтова компанія»

7 856 649, 92 дол. США та видати виконавчий лист на примусове виконання на території України зазначеного рішення.

Ухвалою Апеляційного суду міста Києва від 12 квітня 2018 року заяву

ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» задоволено.

Визнано та надано дозвіл на виконання на території України рішення МАС при Білоруській ТПП від 01 вересня 2017 року у справі № 1546/08-16 щодо стягнення з ПАТ «Укртранснафта» на користь ЗАТ «Білоруська нафтова компанія»

7 856 649, 92 дол. США.

Видано виконавчий лист на примусове виконання на території України рішення МАС при Білоруській ТПП від 01 вересня 2017 року у справі № 1546/08-16 про стягнення з ПАТ «Укртранснафта» на користь ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» 7 856 649, 92 дол. США.

Судове рішення апеляційного суду мотивоване відсутністю передбачених законом підстав для відмови у визнанні та наданні дозволу на виконання остаточного рішення МАС при Білоруській ТПП від 01 вересня 2017 року.

03 травня 2018 року ПАТ «Укртранснафта» подало до Верховного Суду апеляційну скаргу, у якій просило ухвалу Апеляційного суду міста Києва від

12 квітня 2018 року скасувати та ухвалити нове рішення, яким у задоволенні заяви про визнання і надання дозволу на виконання рішення МАС при Білоруській ТПП від 01 вересня 2017 року у справі № 1546/08-16 відмовити.

Апеляційна скарга мотивована посиланнями на те, що сторонами у пункті

5.3 Договору погоджено умови арбітражної угоди у формі арбітражного застереження, якими визначено механізм захисту порушених прав кожної зі сторін шляхом звернення до суду за місцем знаходження відповідача зі здійсненням розгляду спору за матеріальним правом країни, резидентом якої є відповідач. Ураховуючи, що у арбітражному застереженні сторони прямо не визначили право подавати зустрічний позов до цього ж суду у відповідь на позов будь-кого з них, тим самим вони дійшли згоди, що будь-яке звернення позивача повинно бути адресовано до суду за місцем знаходження відповідача.

МАС при Білоруській ТПП не урахував домовленості сторін, узгодженої в арбітражному застереженні про те, що будь-яке звернення ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» повинно розглядатися за місцем перебування

ПАТ «Укртранснафта» із застосуванням законодавства України.

З урахуванням наведеного зазначав про неможливість виконання оскаржуваного рішення МАС при Білоруській ТПП, зважаючи на те, що склад суду та арбітражна процедура не відповідали умовам арбітражної угоди між стягувачем та боржником. Суд першої інстанції на зазначені доводи увагу не звернув, не надав належної правової оцінки запереченням заявника та неправильно застосував норми матеріального права, що регулюють спірні правовідносини.

11 червня 2018 року до Верховного Суду надійшов відзив представника

ЗАТ «Білоруська нафтова Компанія» - Дациа С. Я. на апеляційну скаргу

ПАТ «Укртранснафта», обгрунтований посиланням на те, що право стягувача на пред'явлення зустрічного позову та його спільний розгляд МАС при Білоруській ТПП з первісним позовом передбачено статтею 25 Регламенту МАС при Білоруській ТПП, який відповідно до положень Європейської конвенції про зовнішньоторговельний арбітраж від 21 квітня 1961 року є частиною арбітражної угоди, а також положеннями Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних зі здійсненням господарської діяльності від 20 березня 1992 року.

З метою обмеження права один одного на пред'явлення зустрічного позову, сторони у арбітражному застереженні мали зробити явно виражений вибір щодо виключення дії загального правила про можливість пред'явлення зустрічного позову, однак цього не передбачили, а тому за загальним правилом сторона, яка ініціювала судове вирішення конфлікту несе ризик розгляду такого спору судом за місцезнаходженням відповідача та за правом країни відповідача.

У відповіді на відзив від 25 липня 2018 року ПАТ «Укртранснафта» посилалося на невідповідність тлумачення стягувачем умов арбітражної угоди її змісту. Вказувало, що визначальним фактором при визначенні компетентного суду для розгляду спору є виключно факт звернення до суду і право, що має застосовуватися таким судом. Незалежно від того ким вперше було ініційовано звернення до суду, спори підлягають розгляду у суді за місцезнаходженням відповідача.

У запереченнях поданих до Верховного Суду 20 вересня 2018 року представник ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» - Антощук Л. П. зауважив, що умовами арбітражної угоди визначено порядок вирішення спорів та подання первісних позовних заяв, що опосередковано передбачає можливість пред'явлення стягувачем зустрічного позову. Розгляд МАС при Білоруській ТПП зустрічного позову стягувача спільно з первісним позовом боржника відповідає положенням арбітражної угоди, відповідно до яких при зверненні до суду боржника судочинство здійснюється згідно матеріального і процесуального права Республіки Білорусь, тобто врегульовано застосування до арбітражної процедури Регламенту МАС при Білоруській ТПП. Принципи захисту майнових і немайнових прав сторін цивільних правовідносин, зокрема шляхом подання зустрічної позовної заяви, також закріплені у міжнародних договорах, учасниками яких є Україна та Республіка Білорусь. Подання зустрічного позову для спільного розгляду з первісним є загальновідомим способом захисту, а тому сторони мають право на його застосування, якщо це передбачено нормами закону країни, де має місце арбітраж.

У судовому засіданні представники ПАТ «Укртранснафта» просили апеляційну скаргу задовольнити з наведених у ній підстав.

Представник ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» просив апеляційну скаргу відхилити з підстав наведених у поданих відзиві та запереченнях.

Частиною другою статті 24, частиною другою статті 351 ЦПК України передбачено, що Верховний Суд переглядає в апеляційному порядку судові рішення апеляційних судів, ухвалені ними як судами першої інстанції.

Відповідно частини першої статті 367 ЦПК України, суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними в ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обгрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги.

Заслухавши пояснення представників сторін, перевіривши законність та обгрунтованість оскаржуваного судового рішення в межах доводів апеляційної скарги, колегія суддів Верховного Суду дійшла висновку, що апеляційна скарга не підлягає задоволенню з таких підстав.

Судом першої інстанції установлено, що 25 жовтня 2010 року між

ПАТ «Укртранснафта» та ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» укладено Договір № 01-14/505/10-10К про надання послуг з транспортування нафти, за яким Виконавець зобов'язується надавати Замовнику послуги з транспортування нафти системою магістральних нафтопроводів Виконавця по території України в обсягах, визначених умовами цього Договору.

Пунктом 5.3 зазначеного Договору сторони узгодили, що всі спори і суперечності за Договором або у зв'язку з його виконанням будуть вирішувати шляхом переговорів. У випадку недосягнення взаємної згоди у спорах і суперечностях, які виникли, спори підлягають розгляду в суді за місцем знаходження відповідача. При зверненні до суду Виконавцем таким судом буде Міжнародний арбітражний суд при Білоруській торгово-промисловій палаті. У такому випадку судочинство здійснюється відповідно до матеріального і процесуального права Республіки Білорусь. Місце проведення засідань -

м. Мінськ, мова розгляду - російська. При зверненні до суду Замовником таким судом буде Міжнародний комерційний арбітражний суд при Торгово-промисловій палаті України. У такому випадку судочинство здійснюється відповідно до матеріального права України та регламенту даного суду. Місце проведення засідань - м. Київ, мова розгляду - російська.

17 січня 2011 року між сторонами укладено додаткову угоду № 1 до Договору, якою визначено точну кількість та якість нафти, вартість послуг, порядок розрахунків та гарантії виконання Договору; 12 лютого 2011 року сторони уклади додаткову угоду № 2 до Договору, якою погоджено порядок, розмір та умови компенсації за зміну якості нафти Замовника, прийнятої Виконавцем на морському нафтовому терміналі «Південний» (порт Південний, Україна) та якості нафти, що здається Виконавцем для замовника на пункті прийому-здачі нафти «Мозир» «Гомельтранснафта Дружба», та додаткову угоду № 3 до Договору, якою погоджено порядок розрахунку компенсації нафти за зміну якості нафти Замовника; 13 травня 2011 року сторони уклади додаткову угоду № 4 до Договору, якою погоджено можливість часткової або у повному обсязі оплати компанією Litasco S. A. послуг з резервування виробничих потужностей Виконавця, а 25 травня 2011 року додаткову угоду № 5 до Договору, якою внесені зміни у розділ Договору «Юридичні адреси та реквізити сторін».

Зміни до розділу 5 Договору «Відповідальність сторін і вирішення спорів» після його укладення не вносилися.

У січні 2016 року, з подальшим уточненням підстав позову 25 липня 2016 року, ПАТ «Укртранснафта» звернулося до МАС при Білоруській ТПП м. Мінськ з позовом до ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» про стягнення заборгованості у розмірі 56 207 618, 50 дол. США.

Спір між сторонами виник з неналежного виконання умов Договору та додаткових угод до нього щодо оплати послуг з резервування виробничих потужностей у 2011-2012 роках.

До початку розгляду справи, ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» звернулося до МАС при Білоруській ТПП у м. Мінськ із зустрічним позовом до

ПАТ «Укртранснафта» про стягнення компенсації за зміну якості нафти у розмірі 31 657 665,02 дол. США та суми безпідставного збагачення у зв'язку з переплатою у розмірі 65 118, 50 дол. США.

Представники ПАТ «Укртранснафта» заперечили проти спільного розгляду позовів з підстав відсутності у МАС при Білоруській ТПП компетенції на розгляд зустрічного позову.

Відповідності до статті 22 Закону Республіки Білорусь «Про міжнародний арбітражний (третейський) суд» від 09 липня 1999 року № 279-З, розгляд справи було зупинено та встановлено сторонам строк на підготовку своїх аргументованих позицій щодо наявності у складу МАС при Білоруській ТПП компетенції на розгляд зустрічної позовної заяви.

Ухвалою про компетенцію від 30 серпня 2016 року МАС при Білоруській ТПП визнав наявність у МАС при Білоруській ТПП компетенції на розгляд у справі №1546/08-16 за позовом ПАТ «Укртранснафта» до ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» про стягнення 56 207 618, 50 доларів США, та зустрічним позовом

ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» до ПАТ «Укртранснафта» про стягнення 31 722 665, 02 доларів США.

Роз'яснено сторонам право у п'ятнадцятиденний термін після отримання копії указаної ухвали звернутися до Президії МАС при Білоруській ТПП з клопотання про прийняття постанови про компетенцію, яка буде остаточною.

Постановою Президії МАС при Білоруській ТПП про компетенцію від

14 листопада 2016 року, визнано наявність у МАС при Білоруській ТПП компетенції на розгляд у справі № 1546/08-16, порушеної за позовом

ПАТ «Укртранснафта» до ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» про стягнення 56 207 618, 50 доларів США, зустрічного позову ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» до ПАТ «Укртранснафта» про стягнення 31 722 665, 02 доларів США.

Рішенням МАС при Білоруській ТПП, яке є остаточним та обов'язковим для сторін з 01 вересня 2017 року, стягнуто з ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» на користь ПАТ «Укртранснафта» основний борг у розмірі 23 907 618, 50 дол. США і у повернення арбітражного

збору 113 171, 15 дол. США, а всього

24 020 789, 65 дол. США.

Відмовлено ПАТ «Укртранснафта» у позові про стягнення з ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» 32 300 000 дол. США.

За зустрічним позовом стягнуто з ПАТ «Укртранснафта» на користь

ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» 31 657 665, 02 дол. США компенсації за зміну якості нафти і 65 118, 50 дол. США безпідставного збагачення, всього

31 722 783, 52 дол. США і у повернення арбітражного збору 154 656, 05 дол. США, а всього 31 877 439, 57 дол. США.

Проведено залік задоволених судом вимог за первісним та зустрічним позовом, та стягнуто з ПАТ «Укртранснафта» на користь ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» 7 856 649, 92 дол. США.

Вищевказане рішення у добровільному порядку боржником не виконано.

Правовідносини щодо визнання та виконання рішень міжнародних комерційних арбітражі в Україні урегульовані статтею V Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йоркська Конвенція), яка набула чинності для України 10 січня 1961 року, статтею

36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» та положеннями Розділу IX ЦПК України.

Відповідно до частини першої статті 474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності.

Відповідно до статті V Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йоркська Конвенція), статті 478 ЦПК України та статті 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо: 1) на прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що: а) одна із сторін в арбітражній угоді була якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, - за законом держави, де рішення було винесено; або б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або ґ) рішення ще не стало обов'язковим для сторін, або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або 2) якщо суд визнає, що: а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Перевіряючи аргументи заявника про помилковість висновку суду першої інстанції про те, що склад міжнародного комерційного арбітражу МАС при Білоруській ТПП та арбітражна процедура відповідали арбітражній угоді сторін, викладеній у пункті 5.3 Договору, суд апеляційної інстанції зазначає наступне.

Пунктом 5.3 Договору (арбітражної угоди) сторони погодили, що у випадку недосягнення взаємної згоди у спорах і суперечностях, вони підлягають розгляду в суді за місцем знаходження відповідача, зокрема при зверненні до суду ПАТ «Укртранснафта» таким судом буде МАС при Білоруській ТПП. У такому випадку судочинство здійснюється відповідно до матеріального і процесуального права Республіки Білорусь, а у випадку звернення до суду ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» таким судом буде Міжнародний комерційний арбітражний суд при Торгово-промисловій палаті України, судочинство буде здійснюватися відповідно до матеріального права України та Регламенту МКАС при ТПП України.

Зустрічний позов є одним із різновидів способу захисту проти пред'явленого первісного позову, і за загальним процесуальним правилом підлягає розгляду спільно з ним в одному суді.

Аналізуючи зміст арбітражної угоди, необхідно дійти висновку про те, що сторонами погоджено, що у випадку, якщо одна із них (в даному конкретному випадку ПАТ «Укртранснафта») ініціює звернення з позовом до компетентного суду за місцем знаходження відповідача (ЗАТ «Білоруська нафтова компанія»), то арбітражна процедура буде здійснюватися за регламентом МАС при Білоруській ТПП, при цьому не була виключена можливість пред'явлення до неї зустрічного позову та їх спільний розгляд за загальним правилом.

Відповідно до частин першої та другої статті 25 Регламенту МАС при Білоруській ТПП від 17 березня 2011 року, відповідач у справі має право пред'явити позивачу зустрічний позов. Зустрічний позов може бути прийнято до розгляду МАС виключно за умови наявності арбітражної угоди, що відповідає вимогам статті 4 вказаного Регламенту, яка може бути укладеною у виді арбітражного застереження або у виді окремого договору.

Спільний розгляд обох позовів є обов'язковим, якщо зустрічний позов спрямовано на зарахування чи, якщо задоволення зустрічного позову виключає повністю або частково задоволення первісного позову.

Зазначене дає підстави для висновку, що ЗАТ «Білоруська нафтова компанія», як відповідач за первісним позовом, мало право на пред'явлення зустрічного позову, оскільки його задоволення виключало повністю чи частково задоволення первісного позову, чи спрямовано на зарахування вимог, і такий позов підлягав розгляду у МАС при Білоруській ТПП.

Право відповідача за первісним позовом на пред'явлення зустрічного позову у тому самому суді грунтується і на положенні частини п'ятої статті 4 Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності від 20 березня 1992 року, ратифікованої постановою Верховної Ради України №2889-XII від 19 грудня 1992 року («Київська угода»), відповідно до якої зустрічний позов і вимога

про залік, що випливають із тих самих правовідносин, що і зустрічний позов, підлягають розгляду у тому самому суді, який розглядає основний позов.

З урахуванням наведеного, доводи апеляційної скарги про те, що МАС при Білоруській ТПП не мав компетенції на розгляд зустрічного позову, з посиланням на те, що Регламент МАС при Білоруській ТПП не може підміняти собою арбітражне застереження, у якому не передбачено право розгляду зустрічного позову судом, у який був поданий первісний позов, незалежно від того, яка із сторін ініціювала судовий розгляд, не є переконливими та обгрунтованими, оскільки у арбітражному застереженні сторони дійшли згоди, що компетентним судом для розгляду спору при зверненні до суду ПАТ «Укртранснафта» є МАС при Білоруській ТПП, а також визначили, що у такому випадку судочинство здійснюється відповідно до норм матеріального права Республіки Білорусь та Регламенту МАС при Білоруській ТПП.

Зважаючи на викладене, суд першої інстанції дійшов обгрунтованого висновку про безпідставність тверджень «Урктранснафта» щодо відсутності у МАС при Білоруській ТПП компетенції на розгляд зустрічного позову ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» до ПАТ «Укртранснафта» про стягнення заборгованості у рамках розгляду первісного позову ПАТ «Укартранснафта» до ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» про стягнення заборгованості.

Ураховуючи, що під час розгляду справи не було встановлено підстав для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, передбачених статтею V Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Ньо-Йоркська Конвенція), статтею 478 ЦПК України, статтею 36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж», апеляційний суд (як суд першої інстанції) дійшов правильного висновку про задоволення заяви ЗАТ «Білоруська нафтова компанія» про визнання і надання дозволу на виконання рішення МАС при Білоруській ТПП від 01 вересня 2017 року.

Відповідно до статті 375 ЦПК України суд апеляційної інстанції залишає апеляційну скаргу без задоволення, а судове рішення без змін, якщо визнає, що суд першої інстанції ухвалив судове рішення з додержанням норм матеріального і процесуального права.

Оскаржувана ухвала є законною та обґрунтованою, постановленою з додержанням норм матеріального і процесуального права, а тому відсутні підстав для її скасування.

Керуючись статтями 24, 351, 374, 375, 384, 478, 479 ЦПК України, Верховний Суд у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Публічного акціонерного товариства «Укртранснафта» залишити без задоволення.

Ухвалу Апеляційного суду міста Києва від 12 квітня 2018 року залишити без змін.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття.

Судді: **Г. І. Усик**

В. О. Кузнєцов

А. С. Олійник